

موارد منع مصرف:

- در صورت حساسیت شدید تسبت به دارو، از مصرف آن خودداری گردد.
- در موارد نارسایی کبدی، آرزوی به آنتاگونیست های گیرنده سروتونین، مصرف همزمان با داروهایی که منجر به طولانی شدن فاصله QT می شود با احتیاط مصرف گردد.

هشدار:

- واکنشهای حساسیت شدید: واکنشهای حساسیت شدید نظیر آنافیلاکسی و برونوکواسپاسم، در بیمارانی که حساسیت شدید به دیگر آنتاگونیست های گیرنده های 5-HT3 دارند، گزارش شده است.

- **تغییرات الکتروکاردیوگرام (ECG):** تغییرات الکتروکاردیوگرام شامل طولانی شدن فواصل QT در بیمارانی که اندانسترون مصرف می کنند دیده شده است. همچنین از مصرف اندانسترون در بیمارانی که دچار سندرم مادرزادی QT طولانی هستند بایستی اجتناب گردد. کنترل ECG در بیماران با تاهنجاری های الکتروولیتی (نظیر هیپوکالمی، هیپومنیزیمی)، نارسایی احتقانی قلب، برادیکاردی و یا مصرف همزمان با داروهایی که منجر به طولانی شدن فواصل QT می شوند باید صورت گیرد.

- **سندروم سروتونین:** سندروم سروتونین در مواردی با استفاده از آگونیست های گیرنده های سروتونینی به تنهایی و خصوصا استفاده همزمان با سایر داروهای سروتونیترزیک گزارش شده است.

- **تاثیر بر روی حرکات دودی معده و روده:** اندانسترون حرکات دودی معده و روده ها را تحریک نمی کند بنابراین تبایستی به عنوان جایگزین مکش نازوگاستریک (Nasogastric Suction) استفاده گردد.

- **انسداد پیشرفتہ روده و انبساط معده:** مصرف اندانسترون در جراحی های شکمی و در بیمارانی که بعد از شیمی درمانی، تهوع و استفراغ داشته اند ممکن است باعث مخفی شدن انسداد پیشرفتہ روده و انبساط معده گردد.

اندانسترون 2mg/mL, 4mL

دسته دارویی: ضد استفراغ، آنتاگونیست انتخابی گیرنده 5-HT3

شكل دارویی: محلول تزریقی 2mg/mL 4 میلی لیتر

موارد مصرف: این دارو برای پیشگیری از حالت تهوع و استفراغ ناشی از شیمی درمانی و پرتو درمانی مصرف می شود. همچنین این دارو برای پیشگیری از حالت تهوع و استفراغ بعد از عمل جراحی مصرف می شود.

مقدار و نحوه مصرف:

پیشگیری از استفراغ و تهوع ناشی از شیمی درمانی:

کودکان بالای ۶ ماه و بزرگسالان: مقدار ۱/۱۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بیمار، سه بار در روز حداقل مقدار مصرفی ۱۶ میلی گرم در هر توبت مصرف تجویز می گردد. اولین دوز باید ۲۰ دقیقه قبل از شیمی درمانی و طی مدت ۱۵ دقیقه انفوژیون شود و دو دوز دیگر، ۴ و ۸ ساعت پس از تجویز دوز اول اندانسترون تجویز گردد. برای بیماران با نارسایی کبدی شدید، حداقل مقدار مصرفی روزانه ۸ میلی گرم، ۲۰ دقیقه قبل از شروع شیمی درمانی به صورت انفوژیون وریدی طی ۱۵ دقیقه می باشد.

پیشگیری از استفراغ و تهوع بعد از جراحی: معمولاً ۴ میلی گرم از دارو در مدت ۲۰ ثانیه تا ۵ دقیقه به صورت داخل وریدی (بدون رقيق سازی) بلا فاصله قبل از القای بیهوشی و یا در صورتی که بیمار برای پیشگیری از تهوع و استفراغ دارویی دریافت نکرده و در فاصله ۲ ساعت بعد از جراحی دچار تهوع و استفراغ شده است تجویز می گردد. روش دیگر تزریق ۴ میلی گرم از این دارو (بدون رقيق سازی) بصورت عضلانی و تک دوز است.

مکانیسم عمل: اندانسترون اثرات ضد استفراغ خود را، با اثرات آنتاگونیستی گیرنده های سروتونین، در انتهای عصب واگ و گیرنده های مرکزی آن در مرکز استفراغ اعمال می کند و بدین طریق با مهار کردن رفلکس استفراغ، از تهوع و استفراغ جلوگیری می کند.

تداخلات دارویی: سندروم سروتونین در بیمارانی که بصورت همزمان از انداسترون و سایر آنتاگوتیست‌های سروتونین و دیگر داروهای سروتونیترزیک از جمله داروهای مهارکننده بازجذب سروتونین (SSRIs) و داروهای مهارکننده بازجذب سروتونین و توراپی تفرین (SNRIs) گزارش شده است. لذا پایش منظم بیمار ضروری می‌باشد.

انداسترون توسط آنزیم سیتوکروم P450 کبدی متاپولیزه می‌شود. بنابراین الفا کننده‌ها (تنظیر کاربامازپین، فنی توئین و ریقامپیسین) یا مهارکننده‌های آنزیم سیتوکروم P-450 ممکن است کلیرانس و تیمه عمر دارو را تغییر دهند. با این وجود، تنظیم مقدار مصرف دارو ضروری نیست. داروهای کارموستین، سیسپلاتین و اتوپوزید بر فارماکوکینتیک انداسترون اثری ندارند.

انداسترون ممکن است اثرات سروتونیترزیک ترامادول را افزایش داده و منجر به سندروم سروتونین شود. انداسترون هم چنین باعث کاهش اثرات درمانی ترامادول می‌شود. لذا بیمار دریافت کننده این دو دارو بصورت همزمان باید بطور منظم تحت کنترل باشد.

شرایط نگهداری: در دمای کمتر از ۲۰ درجه سانتیگراد و دور از تور نگهداری و از بخ زدگی محافظت گردد.

فروش بدون نسخه پزشک معنou است.

آدرس سازنده: تبریز، کیلومتر ۱۰ جاده تبریز - تهران، بالاتر از پلیس راه، روبروی مرکز آموزش جهاد کشاورزی، خیابان سردارو.
صندوق پستی: ۵۱۷۴۵ - ۲۶۱
تلفن: ۰۴۱ - ۵۱۴۱ - ۰۴۱
تلفن واحد ارتباط با مشتری: ۰۴۱-۲۶۲۰۹۲۰۴

www.sgco-infusion.com

info@sgco-infusion.com

- این دارو باید با داروهایی که سازگاری فیزیکی و شیمیایی آنها با انداسترون ثابت شده است به ویژه محلولهای قلیایی (به علت احتمال تشکیل رسوب)، مخلوط گردد.

- در صورتیکه بیمار در حال انفوژیون وریدی با داروی دیگری بالش ابتدا انفوژیون را قطع و سپس درمان با انداسترون را شروع نمایید.

دوران بارداری: این دارو در طبقه بندی FDA از لحاظ بارداری، در گروه B قرار دارد. مطالعات کافی و کنترل شده‌ای در رابطه با مصرف این دارو در دوران بارداری در انسان وجود ندارد و چون مطالعات صورت گرفته بر روی حیوانات نمی‌تواند همواره در مورد انسان صدق داشته باشد، از این دارو در ایام بارداری تنها در صورتی می‌توان استفاده تمود که نیاز به درمان با این دارو ضروری باشد.

دوران شیردهی: تروشج انداسترون در شیر مادر مشخص شده است. از آنجاییکه بسیاری از داروهای در شیر مادر تروشج می‌شوند، بنابراین احتیاط لازم، زمانی که به مادر شیرده تجویز می‌شود صورت گیرد.

عوارض جانبی دارو: شایع ترین: یبوست، اسهال، تب، سرد درد و بی قراری، درد محل تزریق مواد نادر: درد قفسه سینه، گرفتگی عضلات شکمی، احساس سرما، سرگیجه یا سبکی سر، خواب آلودگی، خشکی دهان، پاراستزی، خارش، بثورات پوستی، خستگی یا ضعف غیرعادی، شوک آنافیلاکسی، عوارض اکستراپرامیدال و کاهش پتانسیم خون موارد زیر در طی مطالعات بالینی کنترل شده گزارش شده است:

قلب و عروق: موارد نادری از آنژن صدری، تغییرات الکتروکاردیوگرام، افت فشار خون، تاکی کاردی اوراق بطنی، تپش قلب و سنکوب کبد: افزایش گذراي غلظت ALT و AST

مسومومیت: در صورت مصرف اتفاقی بیش از مقدار توصیه شده، سریعاً به پزشک و یا مرکز درمانی مراجعه نمایید در صورت مسمومیت با این دارو، علاوه بر عوارض گفته شده، علامت کوتاه مدتی از جمله تابینایی تاگهانی، یبوست شدید، افت فشار خون، از حال رفتن ممکن است بروز گند که بصورت کوتاه مدت هستند و با درمان حمایتی از بین می‌روند.